

lige By ikke saa lidet i Betragtning, ligeledes denne Mands communale Bestillinger. Be- grundet i alt dette vil jeg tillade mig at anbefale mit Forslag til det ærede Udvalgs og Thingets Overveielse til Sagens tredie Behandling. Jeg troer ogsaa, at det er en stor Sandhed, at det ikke altid med Hensyn til Ubestikkelighed kommer an paa høie Gager eller store Indtægter, eller at netop den Mand, som har mindre Indtægter, skulde være bestikkelig; jeg kjender f. Ex. et Tilfælde, hvor en Mand vel sidder i et godt Embede, men hvis Indtægter, maastee ved pecuniære Tryk udenfra, ere noget trykkende; jeg er imidlertid saa fuldkommen moralsk overbevist om, at denne redeg- lige Embedsmand ikke for nogen Priis igjen- nem Bestikkelse vilde kunne bortledes fra Plig- tens Bei.

J. N. Hansen: Ja, den ærede Rigs- dagsmand taler for en Embedsmand i Hjør- ring og den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) taler for Embedsmændene i Helsingør, jeg vil haabe, at ikke ret mange Rigsdagsmænd vilde tage Ordet for at forsvare Embedsmæn- dene i deres Valgkreds; thi saa vilde det blive en meget lang Række, vi vilde komme til at gjennemgaae. Den ærede sidste Taler, som talte om den nuværende Embedsmand i Hjør- ring, huster ikke paa, at denne Lov slet ikke berører denne Embedsmands Gjæld; naar Lo- ven kommer ud, beholder han saavel sine Ind- tægter som den Gjæld, han har, — men at bestemme Lønnen høiere i Fremtiden, fordi den ærede Rigsdagsmand mener, at alle de Em- bedsmand, der i Eftertiden vilde komme i dette Embede, have Gjæld, det kunne vi dog ikke gjøre. Den ærede Rigsdagsmand motiverede sin Udtalelse om, at vi skulde sætte Embedet i Hjørring høiere, derved, at den Mand, som sidder i Embedet, ikke har tilstrækkeligt at leve af, naagtet han har store Indtægter. (Ovi st- gaard: Det har jeg ikke sagt!). So, det var den ærede Rigsdagsmands Motivering for at Embedet i Hjørring burde sættes høiere.

Jeg er blevet noget overrasket ved nylig at høre den ærede Justitsministers Udtalelse an- gaaende Fleertallets Forslag om Nedsættelse i

Gagesatserne; thi jeg udtalte mig under Sa- gens første Behandling netop for disse Bestem- melser, jeg nævnte omtrent de samme Sum- mer, navnlig hvad 1ste Klasse angaaer, som ogsaa blev nævnt af andre ærede Rigsdags- mænd, og da erklærede den høitærede Jus- titsminister, at det glædede ham særdeles af Udtalelserne at høre, at vi ikke vare meget langt fra hinanden; da vi derefter i Udvalget confererede med den ærede Minister om Satsene, sagde han kun, at det jo var naturligt, at han hellere vilde have sine egne end de af Udvalget foreslaaede, hvoraf man maatte formode, at den ærede Justitsminister ikke nu med en saadan Bestemthed vilde sige, at han maatte fastholde de i Udkastet opstillede Satter. Det har overrasket mig, men det er jo ikke saa sjelden, man overraskes, og det maa man finde sig i. Med Hensyn til de Ytringer, der ere fremkomne angaaende den paagjældende Embedsclasses Redelighed, Ærlighed og Ube- stikkelighed, da har den ærede Justitsminister efter min Mening svaret fuldkommen tilstrække- lig derpaa. Det forekommer mig alskid besyn- derligt, at man, naar der her er Tale om en eller anden Sag, Embedsmænd vedrørende, der ikke staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om Uredelighed eller Bestikkelighed, saa finder det nødvendigt at udtale, at de Vedkommende ere redelige og ubestikkelige. Dersom jeg f. Ex. under en eller anden Sag, der slet ikke vedkom Spørgsmaalet om Nogens Redelighed eller Uredelighed, vilde komme og sige: den Mand, der tales om, forsikkrer jeg Dem, mine Herrer, er en fuldkommen redelig Mand, saa indbrøm- mede jeg jo, at jeg troede det nødvendigt at forsikre det, men det er allerede at faste en Skygge paa Manden. Hvorfor udtale De da, hvergang man kommer til disse Sager, deres Forsikringer om de paagjældende Embedsmænds Redelighed osv., naar De ikke hos Dem selv tænke: det er dog nødvendigt, at vi forsikre derom. Jeg troer, De gjøre de Vedkommende en slet Tjeneste ved at træde op med en saa- dan Forsikring, saalænge der ikke fra nogen Side fremføres nogen Ytring om Uredelighed eller Bestikkelighed, men da, som sagt, den ærede Justitsminister har svaret derpaa, saa skal jeg ikke opholde mig videre derved. Den ærede